

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnina z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje števil. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/4 strani K 32, za 1/8 strani K 16, za 1/16 strani K 8, za 1/32 strani K 4, za 1/64 strani K 2, za 1/128 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Stev. 17

V Ptuj v nedeljo dne 23. aprila 1911.

XII. letnik.

Kmetje! Volilci in somišljeniki!

Naš položaj je obupen; kmetško, obrtniško in delavsko ljudstvo hira pod vedno večjimi bremenami. Z nesrečno politiko so zakrivali prvaški poslanci, da so gospodarske razmere v naših pokrajinah z vsakim dnevom slabše. Tegani mogoče več prinašati! Izseljevanje v Ameriko, sodnijske razprodaje posestev, pomanjkanje poslov, preobili darvi, velikanske občinske, okrajne, deželne doliade, — vse to imajo tisti „voditelji ljudstva“ na vesti, katerim je politika več nego gospodarsko blagostanje. Za bosanske kmete, za hrvatske seljake, za srbsko ljudstvo so se slovenski poslanci navduševali, — štajersko ljudstvo pa so pustili stradati...

Kmetje! Dne 13. junija 1911 bode zopet na volišče poklicani, da pošljete svoje zastopnike na cesarski Dunaj. Kajti slovenski in češki poslanci so razbili državno zbornico, kakor so razbili deželni zbor štajerski. Vkljub temu, da je sam avstrijski cesar Franc Jožef I. z ojstrimi besedami obsodil slovensko-prvaško brezvestno politiko, so jo slovenski poslanci vendar le nadaljevali in hočejo to tudi v bodoče storiti. Zato pa je treba, da ljudstvo samo odloči. Somišljeniki in volilci! Vedno smo pošiljali take poslance v državni zbor, ki so proti našemu interesu delali. Skrajni čas je torej, da se enkrat ojunatimo in da na ljudski podlagi prave svoje poslance izvolimo.

Preteklo nedeljo vršila se je v Mariboru naša zaupna konferenca, katere so se udeležili kmetijski zastopniki iz vseh okrajev spodnje Štajerske. Na tej konferenci so zbrani kmetje ednoglasno sklenili, da ob sedanjih državnozborskih volitvah postavijo za sedaj sledeče kmetijske, ljudske kandidate:

1. Za volilni okraj št. 24, kateri obsega sodnijske okraje Maribor (severni del, to je na levem bregu Drave), sv. Lenart, zgornja Radgona in Ljutomer:

Franc Girstmayr
veleposestnik,
Leitersberg.

2. Za volilni okraj št. 25, kateri obsega sodnijske okraje Maribor (južni del, to je na desnem bregu Drave), Slovenska Bistrica in Konjice:

Ludovik Kresnik
posestnik
v Črešnjevcah.

3. Za volilni okraj št. 26, ki obsega sodnijske okraje Ptuj in Ormož:

Josef Ornig
okrajni načelnik
v Ptuj.

Somišljeniki! Može, katere vam kot kandidate priporočamo, stojé kot čisti značaji, vli gospodarji in poštenjaki pred vami. Odvisni

niso od nobene stranke in vlade. Njih program je: skupno gospodarsko delo vsega ljudstva! Dovolj dolgo je, da se nas je mesto z gospodarskim delom le s političnimi frazami nadlegovalo. Zato pa ne moremo več Piške in Roškarje in edneake od klerikalcev odvisne močice voliti. Mi hočemo svoje zastopnike imeti, kateri bodejo naše in le naše interese zastopali. Girstmayer, Kresnik in Ornig so može, ki so celo svoje življenje za kmetško stvar žrtvovali. Niso ne dohtarji ne kaplani ne profesorji; ampak može so, ki vejo, kaj pomeni delo na domači grudi! Zato jih hočemo izvoliti v državni zbor!

Prepričani smo, da bodejo pametni in trezno misleči volilci vseh omenjenih okrajev naše kandidate z veseljem pozdravljali. Kajti imena teh kandidatov so nam dokaz, da nam ne gre za politično gonjo, marveč edino za zboljšanje gospodarske bodočnosti v naši deželi!

Somišljeniki! Vsi na delo za naše kmetijske kandidate! Zmaga mora biti naša!

Volilci, kmetje, pozor!

„Štajerčeva“ kmetška stranka priredi

v nedeljo, 23. aprila 1911

volilna shoda

in sicer

ob 1. uri popoldne v gostilni Hoinig v

Pesnici

in ob 4. uri popoldne v gostilni „Südmarkhof“ v

St. Ilju.

Na teh volilnih shodih govorita gg. kandidat veleposestnik **Franc Girstmayr** in redakter **Karl Linhart**.

Volilci! Treba je, da se natanko, stvarno in pošteno pomenimo o volitvah in o gospodarskih potrebščinah našega okraja. Zato pa:

pridite vsi!

Slovenske posojilnice — in mi!

Ravnokar zapričeti volilni boj dal je prvaškim listom priložnost, da so pričeli — mol-

čati o svojih polomih. Verjemo, da bi bilo slovenskemu prvaštvu to prijetno, ako bi se zaradi politične borbe njih gospodarski bankerot s plaščem krščanske ljubezni pokrili. Tako bi potem zopet lahko nadaljevali s svojim brezvestnim „gospodarstvom“, — posojilništvo bi jim bilo tudi zanaprej molzna krava in ljudske denarje bi zopet zapravljali, kakor so jih Hudniki, Vošnjaki in Gersaki zapravljali... Ali mi ne pustimo, da bi se gospodarske zločine prvaštva zamolčalo in pozabilo! V vsem tem velikanskem prvaškem bankerotu namreč je videti nekaki zistem; ne posamezne posojilnice, marveč vse slovensko-prvaško gospodarstvo je bolano. Pomanjkanje oblastvene kontrole in izrabljanje gospodarskih organizacij v politične namene, — to je bolezen! In tu ne pomagajo skirvanje, pač pa odkrivanje! Tu ne pomagajo lepe besede, marveč le kreпка dejanja! Čimbolj se vlogemu in nezavednemu ljudstvu resnično stanje prvaškega gospodarstva zakriva, tembolj se ljudstvu škoduje. Kajti splošni polom prvaštva ne zabrani nobena sila več in v kratkem bode ta naša trditev na grozoviti način pred sodnijo dokazana... Pa tudi iz političnih vzrokov je treba resnico povedati! Kajti ravno tisti prvaki, ki so s svojim posojilnicam slovenskemu ljudstvu milijone kron zapravili, hočejo zopet — kot „voditelji“ in „poslanci“ svoje črne frake po dunajskih cestah nositi! Zato pa — vun z resnico!

Mesece sem že dokazujemo javnosti, da je vse prvaško gospodarstvo v polomu. Da bi nas prestrašili, grozili so prvaški listi z ječo in državnim pravdnikom; mi pa smo se jim smejali. Prosili so oblast, da naj „hudoznega“ „Štajerca“ konfiscira; pa ni šlo, ker „Štajerc“ ne laže in postav ne prezira. Paovali in proklinjali so; vse zamažj! Resnico ne more nikdo premagati! In tudi prvaki jo z vso svojo ligurijansko prebrisanoostjo niso premagali. Danes — to pač lahko pred vsemi poštenimi ljudmi trdimo — je v javnosti dokazano, da je „Štajerc“ glede slovenskega posojilništva in prvaškega gospodarstva sploh samo in golo resnico pisal.

Najboljši dokaz v tem oziru so nam sicer — slovenski prvaki sami dali! Evo slučaj: Pred tremi tedni napisal je prvaško klerikalni list „Slovenski gospodar“ ponosni članek, v katerem je bahato „Štajerca“ lažnjivost očital. Rekel je pa tudi ta „katoliški“ list, da naj urednik „Štajerca“ na javnem shodu vse tisto ponavlja, kar je gledé slovenskih posojilnic pisal, češ da ga bodejo potem gotovo tožili in mu dali priliko, svoje trditve pred sodnijo dokazati. Temu povabilu se je urednik „Štajerca“ Karl Linhart takoj odzval. Izjavil je s svojim podpisom javno in očitno, da hoče vse ustmeno na shodu ponavljati, kar je gledé slovenskih posojilnic napisal. S tem je dal urednik Linhart prvakom lepo priložnost, da se pred sodnijo resnico o slovenskem posojilništvu dožene. Linhart je hotel — in hoče še danes! — pred c. k. sodnijo dokazati, da je vse do pičice res, kar je „Štajerc“